

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

3. číslo / 2016

březen 2016

Našinec se musí pořád na něco těšit. Tři únorové týdny jsme se nemohli dočkat jarních prázdnin a sotva jsou za námi, už abychom netrpělivě čekáme na ty velikonoční. Přestože jsme se těšili ke konci kalendářního roku na sníh, dočkali jsme se pořádné sněhové nadílky až v březnu. Jenže pupeny na stromech a vracející se tažní ptáci nás už naladili jarně. Nezbývá nám než vyhlížet příchod teplejšího sluníčka.

Školníček pomůže svým čtenářům to čekání zpříjemnit. Je v něm spousta fotek a nějaké to povídání o únorových událostech. Přestože jde jen o tři školní týdny, nasbíralo se spousta témat. Proběhl zápis budoucích prvňáčků, děti byly v Rudolfinu, v družině měly karneval, plnily úkoly z Recyklohraní, Zvídavé makovičky ukončily 2.kolo Poháru vědy a do finíše se dostal i povinný plavecký výcvik druhé a třetích tříd v letošním školním roce.

Zapisování prvňáčků

Přes čtyřicet dětí se 2. a 3. února 2016 snažilo předvést své dovednosti a vědomosti nabyté za několik málo let, co jsou na světě.

Po úvodním sepsání nezbytných údajů si je „podaly“ paní učitelky.

Přítomné potěšilo, když vše běželo jako po drátku. Jen zřídka se vyskytlo nějaké to zaváhání. Na tomto snímku je vidět, že osobní manager zůstal obvykle bez práce.

Poradců a zvědavců z řad starších sourozenců se našlo více, ale v uvedených dvou případech se mohli jen dívat. Jejich přítomnost nikomu nevadila, nikomu nepomohla. Suverénní vystupování u takových drobečků vykouzilo nejednou u paní učitelky úsměv na tváři.

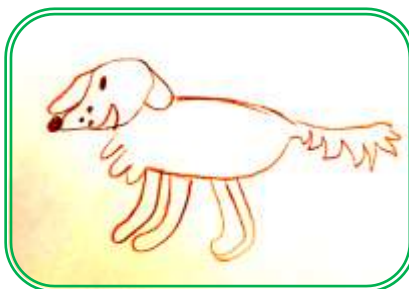
Některé silné osobnosti pak argumentovali tak přesvědčivě, že budili dojem zkoušejícího a ne zkoušeného.

Čísla nedělala dětem problémy, určování počtu i řazení podle velikosti zvládaly hravě.

Bez ohledu na úspěšnost odpovědí na jednotlivých stanovištích skončil každý adept u stolu s odměnami. Všichni se totiž snažili podat ten nejlepší výkon. Proto byli náležitě odměněni.

Takové krásné kresby by mohli závidět předškoláčkům i žáci vyšších tříd. Autoři budou zřejmě v následujících letech reprezentovat školu na různých soutěžích.

Orientační běh

28.1.2016 dostali všichni žáci, kteří byli ten den ve škole, pololetní vysvědčení. Ale několik hodin před rozdáváním se ještě učili. Druháci si zkrátili klasické vyučování, pořádně se oblékli (aspoň někteří) a v blízkém parku si to rozdali v orientačním běhu.

Škoda, že všechny děti neposlouchali pořádně instrukce a vyřešení úkolu napsali přímo do zadání, z kterého si ho ostatní mohli opsat. Jenže udělali chybu, protože řešení nebylo správné.

Děti se provětraly, zasoutěžily si a pořádně si dopoledne užily.

Při plnění úkolu bylo nutné zapsat odpovědi k získání bodů. Jako nejlepší psací podložka se osvědčila záda kamarádů. Nabízela potřebnou plochu a vždy byla po ruce.

Nedovolenému shromažďování bylo nutno někdy zabránit. Pravidla jsou pravidla a musí se dodržovat. Závodníci pak mohli v klidu pokračovat dál.

Poslední úsek závodu, pak už jen skoky do samého cíle a odsunutí závodníku, kteří ukončili závod, na odpočívadlo – houpačky a kolotoč. Když tam doskákali poslední žáci, museli se všichni vrátit do školy, aby převzali ohodnocení svých dosavadních studijních výsledků. Cestou potkali domácího obyvatele parku, který se vyhříval na sluníčku.

Legenda:

1. Startovací postoj, který zaujala jedna ze závodnic omylem během závodu.
2. Jeden ze způsobů, jak se dostat do cíle.
3. Nejlepší motivací pro druhého (pomalejšího) z dvojice bylo dát se na útěk.
4. Nejedná se o odmítnutí poslušnosti, ale o plnění jednoho z úkolů.
5. Žabí trio.
6. „Až skočím, už mi neutečeš!“
7. „Chtěl jsem to dát po špičkách, ale asi mi upadnou nohy.“
8. Tiché přemítání nad tím, kam se všichni ztratili nebo výmluvné – už toho mám plné zuby.
9. Krycí poloha, tzv. partyzánská.
10. Tento závodník byl podezříván z používání „pružinové“ obuvi.
11. „Stálo mi to běhání za to? Na ty puchýře se už nikdy v životě nepostavím!“
12. S úsměvem jde všechno líp. Ale co když jí ten úsměv zmrznul na tváři?
13. „Áááá, padáám. Dostal jsem vás, to je jen jeden z mých nejdelších skoků“.
14. Zatímco jeden ze závodníků neustále odpočíval, druhému bylo očividně do tance.
15. Cílový úsek závodu, po kterém se plahočí dvě závodnice, které asi na zlatou nedosáhly.

Rudolfínské setkání

podruhé

Dneska zase druháci vás z Prahy zdraví,
i když všichni bydlištěm jsou z Posázaví.

Z nádraží šinuli se jako s kupou hnoje,
i tak museli vydechnout na náměstí u orloje.

Před procesím apoštolů ukazuje se správný čas,
nabádá, na další cestu aby se děti daly zas.

Smrtka na to přikyvuje a má z toho legraci,
že zatímco ona stojí, žáci musí za prací.

V poklidu a v pohodě k Rudolfínu dorazili,

proháněli pak labutě, ještě se i nasvačili.

S ptáky se též podělili o kus svojí svačiny.
Za nálety racků mohou hloupé jejich počiny.

Říká se, že štěstí nese při přeletěch hejna,
zasáhne-li přítomného spuštěný kus lejna.

I když se tak nestalo, děti hlavy neztrácely,
po svačině uklidily a do sálu odcházely.

Nejprve to vypadalo, že labuť jde s nimi stále,
cestou je však opustila, to poznali snad až v sále.

Na úvod si zazpívali, co se kdysi učili,
do dílen pak slečny děti vehementně dělily.

Teorii, jak se chová, co má dělat dirigent,
zvládne ji však levou zadní jen opravdový talent.

V další štaci návštěvníci vyráběli troubítka
bez pomoci cizích rukou, bez přesného pravítka.

Papírový trychtýřek si nejprve zdobili,
pak umělou trubici k němu páskou lepili.

V další dílně lovily se z dětských hlávek vědomosti,
že se občas nevytáhly, bylo prostě jenom k zlosti.

Jako čtvrtou navštívili dílnu mistra Spilky,
možná že snad prožili tam nejpěknější chvílky.

Podél stěn a okna visí krásné housle dřevěné.
Otáčíš se, všude jsou tam, kam jen oko dohlédne.

Na krabicích motta napsána jsou černou,
kdo je přečte, jeho líce - červenají, blednou.

Že je smyčec ze dřeva a taky z koňských žíní,
neví jen ti bystří žáci, ale i ti líní.

Část smyčce je potažena krokodýlí kůží.
Nebo třeba ze žraloka. Všichni jenom pruží.

Nad svěráky umrlčí lebka, z těla houslí, z kostí.
Magicky až přitahuje všechny oči hostí.

Ku výrobě houslí různých užitá je perleť.
Špička smyčce z klu mamuta, pořádně se zahled'.

Klů sloních je prý už méně nežli z pana mamuta,
slonů populace byla snad skoro vyhynuta.

Jasně je, že za to mohou více méně pytláci,
to už děti loučily se, do sálu se navrací.

V Dvořákově sále byla závěrečná exhibice,
zatroubili, zazpívali, co by děti chtěly více?

Do příště je čeká sotva dvouměsíční těšení.
Zas přijdou včas, pokud vláček nebude mít zpoždění.

Žáci ze šesté a sedmé třídy vymýšleli v hodinách Iakt různé osmisměrky. Byla by škoda, kdyby je nikdo nevytiskl, stačí si je vytisknout a můžete se do nich pustit.

O	K	U	R	K	A	V	E	S	B	OKURKA	BABYLON	UCHO
B	U	K	A	O	E	C	I	L	U	VERLIBA	NOS	OCHRÁNCE
A	K	A	K	R	Y	B	N	Í	K	HAF	SI	ALIBABA
M	U	Ž	L	Y	Ž	A	Ř	K	S	OBAMA	SUK	KOULE
A	L	I	Š	E	J	N	Í	K	U	LIŠEJNÍK	RAK	PAPRIKA
H	B	A	B	Y	L	O	N	O	S	FUJ	BUKSUS	
A	L	I	B	A	B	A	O	U	I	JITROCEL	VES	
F	P	A	P	R	I	K	A	L	K	KUKU	LYŽAŘ	
U	CH	O	CH	R	Á	N	C	E	U	UKAŽ	ULICE	
J	I	T	R	O	C	E	L	E	S	LES	RYBNÍK	

TAJENKA: Část obličeje - _ _ _ .

Lukáš Svoboda, 7.tř.

B	A	L	Ó	N	A	C	P	S	ŠTĚTEC	AKTOVKA
O	K	A	R	D	E	K	Ý	S	BALÓN	HODINKY
L	D	V	P	T	Í	R	T	T	STROM	PLOT
D	Ů	D	Ě	L	O	R	T	A	DRAK	ROHLÍK
A	M	T	H	T	O	A	A	N	SÝR	STAN
T	Š	O	R	M	I	T	Š	Á	KVĚTINA	DĚLO
E	R	H	O	D	I	N	K	Y	TAŠKA	LETADLO
L	A	K	V	O	T	K	A	T	DŮM	

Tajenka: Příklad = _ _ _ _ _ .

Kája Šebková, 6.tř.

K	O	Č	K	A	H	F	A	KOČKA	ČOČKA	PLOD
O	K	A	A	U	A	Š	N	ANONYM	OPICE	RUKA
Š	O	K	U	T	F	K	O	OKO	HAF	
A	P	Č	F	O	C	O	N	AUTOBUS	MASO	
A	I	O	L	B	B	L	Y	SÝR	KAUFLAND	
N	C	Č	A	U	R	A	M	RAK	ŠKOLA	
Í	E	E	N	S	Ý	R	A	KOŠ	ŠPÍNA	
P	L	O	D	I	L	A	S	SIR	BRÝLE	
Š	A	K	U	R	E	K	O	ŠOK	CELA	

TAJENKA: OBLIČEJ ANGLICKY - _ _ _ _ _ .

Monika Bergmannová, 7.tř.

K	L	A	U	N	Š	Í	P	E	K	KLAUN	LASO	KALENDÁŘE
A	A	A	T	Á	T	K	A	Z	E	KAKTUS	PEJSEK	
P	S	K	Ú	Ň	Ě	E	M	Í	Ř	LASIČKA	LANO	
S	I	L	T	O	N	S	P	N	Á	KAPSA	TROUBA	
A	Č	O	R	U	Ě	J	E	E	D	ŠTĚNĚ	OPICE	
Ď	K	K	U	Á	S	E	L	P	N	KLOKAN	KLEC	
O	A	A	O	T	O	P	I	C	E	TÁTA	LANOVKA	
S	K	N	B	S	E	L	Š	E	L	KŮŇ	PES	
A	A	O	A	P	E	S	K	L	A	ŠÍP	LES	
L	A	N	O	V	K	A	A	K	K	PAMPELIŠKA	PENÍŽE	

Tajenka: Malá kočička - _____

Nela Brousková, 6.tř.

Zvířecí osmisměrka									
L	E	V	V	H	E	L	J	I	V
N	O	S	O	R	O	Ž	E	C	E
V	L	K	V	O	P	Í	Ž	G	L
E	E	O	C	CH	I	Ž	E	E	B
Š	N	S	E	K	C	A	K	P	L
S	O	V	A	O	E	L	P	A	O
Y	CH	K	A	P	R	A	E	R	U
S	O	T	Y	G	R	N	S	D	D
E	D	O	C	K	O	N	J	E	R
L	E	M	L	O	K	K	U	N	A

Tajenka: _____

Ondřej Urbanec, 7.tř.

l	l	š	m	i	n	k	y	š	r	lícení	šminky	led
š	í	a	á	b	o	t	y	p	ť	linky	voňavka	
a	y	č	k	l	s	e	n	e	e	šaty	šperky	
t	s	m	e	y	a		k	r	n	řasy	boty	
y	a	l	i	n	k	y	r	k	k	rtěnka	sen	
m	ř	ó		í	í	d	é	y	a	krása	krém	
a	p	r	s	t	e	n	m		ř	stíny	masáž	
s	o	ch	a	s	l	á	s	k	a	prsten	socha	
á	v	o	ň	a	v	k	a	a	s	lak	řasa	
ž	k	r	á	s	a	l	e	d	a	šála	lásk	

Tajenka: _____

Tereza Kapitánová, 6.tř.

Plavání

Plavecký výcvik školního roku 2015/2016 byl ukončen ještě před jarními prázdninami, a to předáním plaveckého vysvědčení.

Některé děti, které nemohly plavat, trávily dobu výuky na lehátkách u vody.

Dětsí plavci (i neplavci a poloplavci) si umí užít pobyt ve vodě. Dovádějí spolu a s různými plovacími pomůckami.

Jak je vidět, poslouží i k odpočinku.

Poslední chvílka před sjezdem skluzavky
a pádem do vody, raději pod dohledem.

Oblíbený vodostřík.

K poslednímu plavání patří
soutěže družstev.

Jedna z nejoblíbenějších
zábav – odpočinek v kotli.

Tak třetáci se
už se školním
plaváním loučí
a druháci se
tady objeví
zase za rok.

Družinka

8. února se děti připravovaly na svátek Valentýna. Děvčata vystříhovala srdíčka a myslela na svého vysněného prince, o kterém si zatím mohou nechat jenom zdát. Nebo že by už měl konkrétní podobu? Kdo ví? Valentýnky vypadaly moc pěkně.

Karneval

Ale mnohem zábavnější byla příprava na karneval a samotný karneval 9. února. Všichni se vždycky těší na vyhodnocení masek, na hry a na to, že se mohou převléknout za někoho jiného a změnit tak aspoň načas svou identitu.

Rozpačitý medvěd

Pyšná prinčarodějka

Kovbojka a spol

Soutěž

Skupinka víl a baletek

Co a co a co to je?

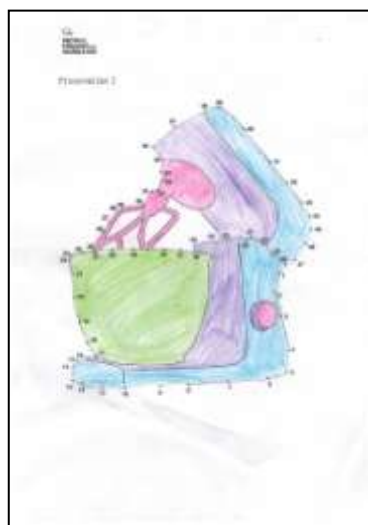

Medvědí tanec
za dohledu rytíře a pána

Recyklohraní

Poděkování patří všem, kteří nosí do školy elektroodpad. V tomto školním roce přinesli žáci hodně vysloužilých věcí a nemalou měrou se přidali i učitelé. Tím všichni „nosiči“ obohatili bodové konto naší školy na účtu Recyklohraní. Houževnatým sbíráním a přinášáním do školy by se nám mohlo podařit předčít výkon z loňského školního roku, který taky nebyl zanetbatelný. Nezapomínejte ani na baterie!

Recyklohraní vypsal další úkol, který plnili žáci druhé třídy. Museli vyplnit pracovní listy a navštívit školní kuchyň, aby věděli jaké elektrospotřebiče se tam používají. Vše bylo domluveno, tak se pustili do díla.

Žáci si ve třídě povídali o tom, jaké spotřebiče mají doma a potom přišly na řadu pracovní listy. Obrázky nebyly složité, ale vyřešit osmisměrku dalo zabrat všem skupinám, do kterých byla třída rozdělena. Z kuchyně to už zase vonělo, tak se tam všichni těšili.

Děti se snažily mít své práce co nejlepší a nejhezčí, protože jen ty nej... se posílaly do redakce Recyklohraní. Nebylo potom snadné vybrat ze všech ty nejzdařilejší.

Exkurze v kuchyni

V každé domácnosti se najde spousta spotřebičů, bez nichž si neumíme fungování kuchyně už ani představit.

Ale konvektomat, elektrickou škrabku nebo obří hnětač na těsto obvykle doma nikdo nepotřebuje. Jiné to je, když se vaří asi pro sto padesát lidí. To už se vyplatí usnadnit si práci.

Pan kuchař dětem vysvětloval, jak se všechny tyto přístroje používají, jak se udržují a k čemu je potřebuje.

Touto závěrečnou exkurzí byly úkoly splněny, odeslány a teď už zbývá čekat, než nám budou připsány další zasloužené body.

POHÁR VĚDY – ROJKO 2016

2. kategorie – 1. stupeň ZŠ, 2. kolo (únor 2016)
ZVÍDAVÉ MAKOVÍČKY PYŠELY

1. LOGO

Už při vymýšlení maskota jsme si užili radosti z naší kreativity a teď znovu při tvorbě loga Zvídavých makoviček. Nejdříve jsme nastudovali, co to je logo a jaké vlastnosti má mít. Má být jedinečné, zapamatovatelné, jednoduché, vyjadřující naši činnost, dobře použitelné, má se líbit. Prohlédli jsme si některá loga společností na vizitkách a na internetu a diskutovali o nich. Pobavili jsme se také o nás – jsme kroužek, který se jmenuje Zvídavé makovičky a scházíme se již třetím rokem na škole v Pyšelicích nad objevováním zákonitostí z oblasti fyziky, chemie, biologie a ekologie.

V našich návrzích se ponejvíce objevovala makovice, žárovka, hra s písmeny, úsměv. Pak jsme hlasovali a vítězný návrh „grafický“ zpracoval Jirka. Je to makovice, jež obsahuje písmena Z a M v oblasti očí a usměvavá ústa s vyplazeným jazykem ve tvaru P, tedy Zvídavé Makovičky Pyšely. Celý obrázek makovičky lemuje nápis ZVÍDAVÉ MAKOVÍČKY PYŠELY, aby bylo úplně jasno. Vytvořené logo se nám tak líbí, že jsme se rozhodli odměnit se razítkem s tímto logem.

Signály

2. TEORIE A VÝZKUM

... v duchu si představuji hučící plameny a sloup černého kouře, promíšeného jiskrami, jenž kdysi stoupal k nebesům, aby všem na míle daleko zvěstoval, že tady je předurčené sídlo vojvody Lecha a jeho lidu. Kouřový signál... Vypráví se, že Lech se po nějakém čase rozloučil s bratrem Čechem a pokračoval s lidmi svého rodu v další cestě na stranu polední. Když našli vhodné sídlo, zapálili na vybraném obětním kameni velký oheň, jímž vzdali poctu bohům. Čech každého rána netrpělivě vyhlížel z hory Řípu a uspokojil se teprve tehdy, když na obzoru zahlédl prapor kouře, jenž byl smluveným znamením, že Lechova výprava byla úspěšná. A podle toho kouře, přinášejícího radostnou zvěst, začali Lechovo sídlo nazývat Kouřimí. (úryvek z knihy Dvořák, Holečková: Krajinou Čertovy brázdy)

Tímto úryvkem jsme zahájili naše bádání nad signály. Bylo velmi lehké diskutovat o tom, jak se dnes lidé na dálku domlouvají a byly vyčleny snad veškeré technologie, které se používají. Zde prokázaly zvídavé makovičky znalosti jako hrom, však se pohybují v civilizované společnosti. Velmi zajímavé to začalo být v momentě, kdy jsme měli navrhnout, jak se lze na dálku domlouvat bez moderních zařízení. Informace jsme hledali v knihách, na internetu a u cestovatelů, zvláště u těch, kteří nepostřehují pouze krajinu, ale vnímají i historii té které krajiny či země.

kravský roh, trouba a buben

Zrakové signály: tyto většinou potřebují volné prostranství, musíme volit jiné na den a jiné v noci a jednoznačně se preferují jasné barvy. U těchto signálů využijeme vše z přírodnin, např. větve, kameny, hlínu, písek.

Při studiu a diskuzi o zrakových signálech jsme se ponejvíce věnovali signálům kouřovým. Vycházeli jsme z knihy lesní moudrosti autora E.T. Setona, jež popisuje kouřovou signalizaci Indiánů. Potřebujeme čistý silný oheň, na něj naložíme zelenou trávu nebo listí nebo shnilé dřevo. Tak získáme černý dým, nad kterým rozprostřeme látku a střídavě zakrýváme a odkrýváme. Samozřejmě nezapomeneme domluvit klíč, abychom signály rozluštili. Indiáni měli takovou domluvu: 1 sloup dýmu značí „tady je tábor“, 2 sloupce dýmu značí „zabloudil jsem, pomoci“, 3 sloupce dýmu značí „dobré zprávy“ a 4 sloupce dýmu značí „přijďte na sněm“. Tím jsme také zjistili, že se rudokožci nezabývali zakrýváním a odkrýváním ohně a tvorbou obláčků dýmu, ale prostě založili různý počet ohňů. Indiáni k signalizaci používali také hromádky kamení, husí hejna, značky z trávy a větviček, záseky do kmenů, obrázkové písmo a posunkovou řeč.

Když opustíme indiánské kmeny a poposuneme se zpět k naší civilizaci, můžeme mluvit o signálech pomocí zrcátka a baterky, je však otázkou, zda to nejsou moderní věcičky. Domluvili jsme se však na tom, že zrcátka bychom v přírodě mohli nahradit něčím lesklým.

Pokus: jednoho dne jsme vyrazili vyzkoušet kouřové signály i my. Zjistili jsme, že to není tak úplně jednoduché, a že rozhodují také přírodní podmínky (vítr, déšť, slunce). Vytvořili jsme bílý kouř a uvědomili si, že černý je zdaleka lepší varianta, je více vidět, nepletete si jej s mraky a je výstražnější. Nejprve se nám nedařilo tvořit žádné obláčky, prostě se valil kouř, ale cvičení dělá mistry a po pěti minutách se podařil první pořádný signál. Tento pokus nazvali jsme pekelným, neb jsme se z něj vraceli smradlaví jako pekelníci.

Sluchové signály: tady jsme také hodně diskutovali o tom, co je moderní, co mohli používat lidé dříve. Zabrousili jsme do Austrálie k původním obyvatelům, Aborigincům a zjistili jsme, že používali k signalizaci kus plochého dřeva, kterým mávali nad hlavou, a které bylo upraveno tak, že rotovalo a vydávalo silný vrčivý zvuk. Tito obyvatelé také troubili na didgeridoo (a dodnes na něj hrají) a používali duté klacky, kterými mlátili do dřeva a dařilo se jim tak získat silné zvuky. A zase jsme se vrátili sem k nám a přirovnali si ploché dřevo austrálců k moravské řehtačce, která se dodnes používá při velikonočních slavnostech. Také troubení má svou historii:

Pokus: vyzkoušeli jsme troubení na kravský roh, jež vydává velmi silný zvuk, slyšitelný na velkou vzdálenost, dále pak troubení na jednoduchou trubku a bubnování na buben (foto).

Ke sluchovým signálům patří také píšťalka či pískání, křik a zvon.

deník pokusů

3. PRAXE A PROJEKT

Provázkový telefon

Telefonování
 (Když lidé používají provázky)
 3m slyším to přibližně
 4m slyším to přibližně 3m
 1m slyším to
 1. Kelímek
 PLAST 3m slyším to přibližně
 POLYSTYRÉN 3m slyším to přibližně
 PAPIR 3m slyším to
 3. Tělo je prázdné 3m slyším to přibližně
 + DRÁTEK 3m slyším to přibližně
 + BAPLNA PŘÍKAZ 3m slyším to přibližně
 + JINAK PŘÍKAZ 3m slyším to přibližně
 + JUTA PŘÍKAZ 3m slyším to přibližně

Pokus s vidličkou či lžící na provázku jsme zkoušeli již loni a tak jsme věděli, že když vidlička zasáhne jiný předmět, rozkmitá se. Chvění se přenese po provázku a našich prstech až do uší. Zvuk je pak silnější a hlubší, připomíná zvon. S kelímkovými telefony jsme strávili mnoho času. Část pokusů jsme stihli zapsat do Deníku pokusů a část popisujeme zde:

Namocení provázek značně ovlivní náš poslech, slyšíme nezfetelně. • Velmi srozumitelně jsme slyšeli na vzdálenost 20 m, delší jsme nezkoušeli. • **Při zkoušce odposlechu, tedy připojení třetího účastníka,** Poslouchat se dá v blízkosti telefonujících a také u vedení provázkem. • **Zkoumali jsme upevnění provázků v kelímcích.** Pokud jej upevníme nevodivým materiálem (gumou), poslech se značně zhorší. Pokud je to korálek nebo kovová sponka, poslech je stále dobrý. • Vlastně jsme se museli stále kontrolovat, zda správně držíme kelímky a máme provázky napnuté, jinak nám bylo méně rozumět.

Také máme špatnou zkušenost s polystyrénovými kelímkami, hodně špatně přenášejí zvuk.

Naše zápisky do Deníku pokusů se liší, stanoviště jsme měli na pěti místech a mnohdy jsme si nedávali pozor na správné držení telefonů nebo třeba kolem procházel někdo, kdo mluvil a rušil nás

Zpracovala Ilona Vaculíková

2 soutěže na závěr

Vyhlášení IV. ročníku umělecké soutěže

DoMáCí MaZLiČCi

Pořadatelé vyhláší IV. Ročník umělecké soutěže
Domácí mazlíčci na téma – Prázdniny s domácím mazlíčkem

Soutěž je určena pro žáky základních a základních uměleckých škol České republiky.
Soutěží se v oboru výtvarném, literárním, fotografickém a videotvorba

VĚKOVÉ KATEGORIE

- ❖ I. KATEGORIE: 5 až 7 let (narození 1. 1. 2009 až 31. 12. 2011)
- ❖ II. KATEGORIE: 8 až 10 let (narození 1. 1. 2006 až 31. 12. 2008)
- ❖ III. KATEGORIE: 11 až 14 let (narození 1. 1. 2002 až 31. 12. 2005)
- ❖ IV. KATEGORIE: 15 až 18 let (narození 1. 1. 1998 až 31. 12. 2001)
- ❖ V. KATEGORIE: věkově neohraničená kategorie pro handicapované děti

Podmínky soutěže:

Kresba, malba - do soutěže je možné zaslat maximálně 3 výtvarné práce/žák nebo skupina žáků, ve formátu A4 nebo A3, minimální gramáž papíru 220 gramů.

Technika: libovolná.

Literární práce - (poezie, krátký literární útvar v rozsahu maximálně 3 strany textu A4, pouze na CD nosiči v programu Word), 3 díla /žák nebo skupina žáků.

Fotografie - ve formátu A4, v tištěné podobě, maximálně 3 fotografie/žák nebo skupina žáků.
Technika: libovolná, barevná i černobílá fotografie.

Videoklipy (v časovém rozsahu maximálně 3 minuty)

Všechny práce budou řádně označeny čitelně vyplněným štítkem s údaji o žákovi, popř. školy nebo vysílající organizace, jenž naleznete v dispozicích na webových stránkách:

www.zuskladno.cz (v sekci Domácí mazlíčci) nebo na telefonním čísle 312 243 171.

Hodnotící porota ve složení:

Porota: PhDr. Václav Budinský – literární práce, Jiří Hokův – fotografie a video, Mgr. Lada Stará – výtvarné práce, Veronika Hubičková – výtvarné práce

Termín doručení prací: 10. 4. 2016

Termín hodnocení: do 30. 4. 2016

Termín slavnostního vyhlášení: 3. 6. 2016 v 17. 00 hod. v sále Galerie Kladno, Sitná

Všichni, kteří získají ocenění, budou písemně vyznamenáni.

Vítězné práce budou vystavovány.

Soutěžní práce nebudou zasílány zpět, ale v případě vašeho zájmu si je můžete vyzvednout osobně po předchozí telefonické domluvě, v termínu 30. 9. 2016 – 25. 10. 2016.

Soutěžní práce zasílejte nejpozději do 30. 4. 2016 na adresu:

Základní umělecká škola, Kladno, 5. května 1870

5. května 1870

272 01 Kladno

(na obálku nezapomeňte napsat SOUTĚŽ)

V minulých třech ročnících jsme obdrželi více 5000 prací od dětí z celé České republiky.

Pořadatel: Základní umělecká škola, Kladno, 5. května 1870, Veterinární klinika Vetlife Kladno a ČPZP

Česká průmyslová
zdravotní pojišťovna

Na této a minulé stránce se můžete dovědět o soutěžích, které v současné době probíhají. Pokud máte zájem, přečtěte si instrukce a pusťte se do toho. Moc času už nezbývá. Ale šikulky, které si udělají trochu času o velikonočních prázdninách se ještě mohou zúčastnit.

Soutěž

„Detail“

Základní umělecká škola Velké Popovice vyhlašuje výtvarnou soutěž na téma „Detail“ v technikách: malba, kresba, grafika, keramika a fotografie, v těchto věkových kategoriích:

- I. do 6 let
- II. 7 – 10 let
- III. 11 – 13 let
- IV. 14 – 16 let

Práce musí obsahovat na zadní straně tyto údaje:

- Jméno a věk autora
- Adresu jednotlivce nebo školy

Práce je možno odevzdat do 30. 9. 2016 v ředitelně ZUŠ nebo na adrese:

ZUŠ Velké Popovice
Husova 198
251 69 Velké Popovice

Bližší informace:

ZUŠ Velké Popovice

Telefon: 323 665 847, 724 304 692

Web: www.zus-popo.net

Email: skola@zus-popo.net

Vernisáž a předání cen se uskuteční ve středu 3. 11. 2016 v 17.30 ve Vzorné lidové knihovně Velké Popovice